ført sig med deres Lærerinde. Det gik kun 1 Aar. Pigerne havde ikke Lyst, uagtet de bleve klædte. Sagen maatte opgives den Gang, men man har ikke opgivet Tanken.

Frk. *Hjort* kendte nok Vanskelighederne, men haabede paa Støtte fra forskellige Sider. Hun mente, at Kredsene skulde skaffe Husmødre i Forhold til deres Medlemstal.

Fru *Møller* opfordrede Kredsene til at prøve det; Feriebørnene afgave jo et godt Eksempel.

Karen Mortensen, Odense, var glad ved at høre Tanken fremsat. Hun havde tænkt paa det samme og haft 3 saadanne smaa Piger i 12 Aars Alderen. Hun troede, det vilde have noget at sige, om Pigerne kom der et Aar, før de bleve konfirmerede. Det var et stort Ansvar at tage sig paa; Klasserne stode hinanden fjernt og havde svært ved at forstaa hinanden.

Frk. *Hjort* mente, at Skrankerne mellem Klasserne vare ved at falde, men der maatte naturligvis vælges forstandige, kærlige Husmødre.

Fru *Jørgensen fra Stadil* syntes godt, der kunde gives dem en lille Løn.

Fru *Berg-Nielsen:* Det var for meget at forlange, at der skulde gives Løn, da Kosten dog maatte anslaas til ca. 30 Kr. Det var et udmærket Tilbud, hvis man virkelig tog Pigerne for at lære dem noget og ikke for at tage Slidet af dem. Hun mente ogsaa, at 12 Aars Alderen vilde være den heldigste.

7. Dr. phil. *Starcke* indledede en Forhandling om **Kvindesagen:**

Dr. Starcke gik ud fra, at de, der vare til Stede, vare enige om Hovedsagen, Kvindesagens ideelle Berettigelse. Han vilde forsøge at drage noget af det krogede frem og undersøge, hvorledes det bedst kunde rettes; det skulde være et Par alvorlige Ord i en Vennekreds. —

„Kvindesagens Berettigelse ligger i, at den er en Samfundssag, der hviler paa Kravet om Personlighedens Ret. At opstille det abstrakte Retfærdighedskrav fører ikke til Maalet; det er snarere en Svaghed end en Styrke. Kvinderne bør gaa den positive Vej, vise Mændene, hvad de kunne udrette til Gavn for Samfuudet, og derved vinde dem. Bevægelsen har for en stor Del overset dette og er derved bleven ufrugtbar. Kvinderne have nærmest arbejdet inden for snevre Rammer for at hjælpe hist og her paa Kvindesagens Stilling; men Kvindesagen bør, med al Respekt for Fagforeningsbevægelse, ikke blive en snever og egennyttig Bevægelse af denne Art. Der er f. Eks. Frk. Hjorts kønne Forslag til Hjælp for fattige Piger; hvorfor ikke ogsaa tænke paa unge Drenge; de